

**Fejér Megyei Közgyűlés Elnökének és a Fejér Megyei Jegyzőjének
3/2020. (I. 29.) együttes utasítása**

a Számviteli politikáról

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés j) pontjában meghatározott szervezetszabályozó hatáskörünkben, és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 14. § (4) bekezdésében, valamint az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I.11.) Korm. rendelet 50. § (1) bekezdésében meghatározott feladatkörünkben eljárva a következő utasítást adjuk ki:

1.

A SZÁMVITELI POLITIKA CÉLJA, TARTALMA

1.1 A számviteli politika célja

A számviteli politika célja a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban: Sztv.), valamint az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I.11.) Korm. rendelet (továbbiakban: Áhsz.) szabályainak oly módon történő rögzítése, amely biztosítja a helyi sajátosságoknak, adottságoknak, körülményeknek leginkább megfelelő számviteli rendszer kialakítását, illetve működését.

A számviteli politikához kapcsolódóan egyes tevékenységek részletes előírásait külön szabályzatok rögzítik, melyek a következők:

- a) eszközök és források leltározási és leltárkészítési szabályzata,
- b) az eszközök és források értékelési szabályzata,
- c) a pénzkezelési szabályzat.

2.

A SZÁMVITELI POLITIKA HATÁLYA

2.1. Kiterjed a

- a) Fejér Megyei Önkormányzatra,
- b) Fejér Megyei Önkormányzati Hivatalra,
- c) Fejér Megyei Cigány Területi Nemzetiségi Önkormányzatra,
- d) Fejér Megyei Német Területi Nemzetiségi Önkormányzatra,
- e) Velencei-tó és Térsége, Váli-völgy, Vértes Térségi Fejlesztési Tanácsra
(a továbbiakban: államháztartási szervezetek).

3.

A SZÁMVITELI POLITIKA RÉSZLETES ELŐÍRÁSAI

3.1. Az Államháztartás számviteli rendszere

a.) a költségvetési számvitelből

b.) a pénzügyi számvitelből áll.

A **költségvetési számvitel**: a bevételi és kiadási előirányzatok alakulásának, a követelések, kötelezettségvállalások, más fizetési kötelezettségek, és ezek teljesítésének, továbbá a központi költségvetés az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 14. § (3) bekezdése szerinti fejezetéből kapott támogatások felhasználásának, a valóságnak megfelelő, folyamatos, zárt rendszerű, áttekinthető nyilvántartását és éves költségvetési beszámoló ezekre vonatkozó részei megbízható és valós összképét mutató elkészítését biztosítja.

Az Áhsz. 39 § (2) bekezdésében foglaltak alapján a költségvetési könyvvezetés a számviteli alapelvek Áhsz.-ben meghatározott sajátosságai figyelembevételével, magyar nyelven, az egységes számlakeret 0-s számlaosztályán belül a 00. és 03-09. számlacsoportban vezetett nyilvántartási számlák használatával, a kettős könyvvitel szabályai szerint, forintban történik.

A **pénzügyi számvitel**: a tevékenység során előforduló, az eszközökre és forrásokra, azok változására és az eredmény alakulására ható gazdasági eseményekről a valóságnak megfelelő, folyamatos, zárt rendszerű, áttekinthető nyilvántartás, mely a költségvetési év végével lezárásra kerül.

Az Áhsz. 45. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a pénzügyi könyvvezetés a számviteli alapelvek Áhsz.-ben meghatározott sajátosságai figyelembevételével, magyar nyelven, az egységes számlakeret 1-9. számlaosztályán belül vezetett számlák (könyvviteli számlák) használatával, a kettős könyvvitel szabályai szerint, forintban történik.

3.2. A számviteli alapelvek érvényesítése

A számviteli politika kialakítása során elsődlegesen a számviteli törvényben meghatározott számviteli alapelveket kell alapul venni. A belső szabályok megalkotásánál azonban figyelembe kell venni a számviteli alapelvek sajátos érvényesülését.

Alkalmazandó alapelvek:

3.2.1. A működés folytatásának elve

A beszámoló elkészítésekor és a könyvvezetés során abból kell kiindulni, hogy az államháztartási szervezet a belátható jövőben is fenn tudja tartani működését, folytatni tudja tevékenységét, nem várható a működés beszüntetése vagy bármilyen okból történő jelentős csökkenése. A beszámolóval érintett időszakban bekövetkezett szervezeti és feladatváltozásokat figyelembe kell venni.

3.2.2. A teljesség elve

Az államháztartási szervezetnél könyvelni kell mindazon gazdasági eseményeket, amelyeknek az eszközökre és a forrásokra, illetve a tárgyévi eredményre gyakorolt hatását a beszámolóban ki kell mutatni. A költségvetési számvitelben a teljesség elve oly módon érvényesül, hogy figyelembe kell venni azt, hogy a költségvetés naptári évre készül.

3.2.3. A valódiság elve

A könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatónak, bizonyíthatóknak, kívülállók által is megállapíthatónak kell lenniük. Értékelésük meg kell, hogy feleljen az Sztv.-ben előírt értékelési elveknek és az azokhoz kapcsolódó értékelési eljárásoknak.

3.2.4. Az összemérés elve

Az adott időszak eredményének meghatározásakor a tevékenységek adott időszaki teljesítéseinek elismert bevételeit és a bevételeknek megfelelő költségeit (ráfordításait) kell számításba venni, függetlenül a pénzügyi teljesítéstől. A bevételeknek és a költségeknek ahhoz az időszakhoz kell kapcsolódniuk, amikor azok gazdaságilag felmerültek. A költségvetési számvitelben az összemérés elve oly módon érvényesül, hogy a költségvetési és a vállalkozási maradvány megállapításakor a bevételeket és kiadásokat tevékenységenként elkülönítve kell figyelembe venni.

3.2.5. Az óvatosság elve

Nem lehet eredményt kimutatni akkor, ha az árbevétel, a bevétel pénzügyi realizálása bizonytalan. A tárgyévi eredmény meghatározása során az értékvesztés elszámolásával kell figyelembe venni az előrelátható kockázatot és feltételezhető veszteséget akkor is, ha az a költségvetési év mérlegének fordulónapja és a mérlegkészítés időpontja között vált ismertté. Az értékcsökkenéseket, az értékvesztéseket el kell számolni, függetlenül attól, hogy a költségvetési év eredménye nyereség vagy veszteség.

3.2.6. A bruttó elszámolás elve

A bevételek és a költségek (ráfordítások), illetve a követelések és a kötelezettségek egymással szemben nem számolhatók el.

3.2.7. Egyedi értékelés elve

Az eszközöket és a kötelezettségeket a könyvvezetés és a beszámoló-készítés során egyedileg kell rögzíteni és értékelni.

3.2.8. Időbeli elhatárolás elve

Az olyan gazdasági események kihatásait, amelyek két vagy több üzleti évet is érintenek, az adott időszak bevételei, és a költségek között olyan arányban kell elszámolni, ahogyan az alapul szolgáló időszak és az elszámolási időszak között megoszlik. Az időbeli elhatárolás elve a költségvetési számvitelben nem alkalmazható.

3.2.9. A tartalom elsődlegessége a formával szemben

Az éves beszámolóban az üzleti tranzakciók bemutatása azok közgazdasági tartalma alapján történik. Ennek érdekében a számviteli elszámolás során a szerződéseket, a megállapodásokat valós tartalmuk alapján kell megítélni és nem azok elnevezése, jogi formája szerint.

3.2.10. Lényegesség elve

Az államháztartási szervezetnél lényegesnek minősül minden olyan információ, amelynek elhagyása vagy téves bemutatása befolyásolhatja a felhasználóknak a beszámoló alapján hozott gazdasági döntéseit. A lényegesség függ a tétel vagy tévedés nagyságától, ahogyan az az elhagyás vagy a téves bemutatás adott körülményei között megítélhető.

3.2.11. A költség-haszon összevetésének elve

A beszámolóban szereplő információból nyerhető haszon – célszerűen – haladja meg az információ előállításának költségeit. A költség-haszon összevetésének elve nem alkalmazható azon információk előállításának tekintetében, amelyek előállítását, szolgáltatását jogszabály előírja.

3.2.12. A világosság elve

A könyvvezetést és a beszámolót és annak mellékleteit áttekinthető, érthető, az Áhsz-nek megfelelően rendezett formában kell elkészíteni. A főkönyvi könyvelésnek és az analitikának áttekinthető módon kell kapcsolódnia egymáshoz.

3.2.13. A következetesség elve

A beszámoló tartalma és formája, valamint az azt alátámasztó főkönyvi könyvvezetés tekintetében az állandóságot és az összehasonlíthatóságot biztosítani kell.

3.2.14. A folytonosság elve

A tárgyévi költségvetési év nyitóadatainak meg kell egyezniük az előző költségvetési év megfelelő záró adataival. Az egymást követő években az eszközök és a források értékelése, az eredmény számbavétele csak a jogszabályban meghatározott

szabályok szerint változhat. A folytonosságot a mérlegben és annak főkönyvi számláin, a nyitó és az előző év záró adatainak számszerű egyezőségével kell biztosítani.

3.3. Beszámolási és könyvvezetési forma

Az államháztartási szervezetenél az ASP (Application Service Provider) gazdálkodási szakrendszer program párhuzamosan biztosítja a pénzügyi és költségvetési számvitel szerinti könyvelést.

3.3.1. Az éves költségvetési beszámoló költségvetési könyvvezetés adatai alapján készített részei

- 3.3.1.1 a költségvetési jelentés,
- 3.3.1.2. a maradvány kimutatás,
- 3.3.1.3. adatszolgáltatás a személyi juttatások és a foglalkoztatottak, választott tisztségviselők összetételéről,
- 3.3.1.4. az önkormányzati alrendszer sajátos gazdálkodásához kapcsolódó elszámolások.

3.3.2. Költségvetési jelentés tartalmazza

- 3.3.2.1. az egységes rovatrend szerinti tagolásban a költségvetési- és finanszírozási bevételek és kiadások eredeti és módosított előirányzatait,
- 3.3.2.2. a bevételekre vonatkozó követeléseket (költségvetési évben esedékes és költségvetési évet követően esedékes megbontásban),
- 3.3.2.3. a kiadásokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásokat, más fizetési kötelezettségeket (költségvetési évben esedékes, illetve költségvetési évben esedékes végleges, valamint költségvetési évet követően esedékes, illetve költségvetési évet követően esedékes végleges megbontásban),
- 3.3.2.4. az előirányzatok teljesítését,
- 3.3.2.5. a teljesített bevételek és kiadások kormányzati funkciók szerinti megoszlását.

A költségvetési jelentés űrlapjainak szerkezete azonos az egységes rovatrend szerkezetével.

3.3.3. Maradványkimutatás

A maradvány tartalékolására nincs lehetőség, az előző évi maradványt finanszírozási bevételként kell elszámolni, ami a tárgyévi kiadások, befizetések fedezetére szolgál, az el nem költött rész pedig ismételt maradványként jelenik meg.

3.3.4. A személyi juttatások és a foglalkoztatottak, választott tisztségviselők összetételéről szóló adatszolgáltatás

Besorolási osztály és fizetési fokozat szerinti tagolásban ismerteti a foglalkoztatottak és a választott tisztségviselők létszámát, valamint a számukra kifizetett, elszámolt juttatásaik munkajogi jogcím szerinti megoszlását.

3.3.5. Az önkormányzati alrendszer sajátos gazdálkodásához kapcsolódó elszámolások

Az Áht. 14. § (3) bekezdése szerinti fejezetből kapott hozzájárulásokat, támogatásokat a folyósítás évében a hatályos központi költségvetésről szóló törvényben szereplő jogcímek és mutatószámok szerinti bontásban tartalmazza.

3.3.6. Az éves költségvetési beszámoló eredményszemléletű pénzügyi könyvvezetés adatai alapján készített részei

3.3.6.1. a mérleg,

3.3.6.2. az eredmény kimutatás,

3.3.6.3. a kiegészítő melléklet.

3.3.7. Mérleg

Az államháztartási szervezetek egy adott időpontban (a mérleg fordulónapján) meglévő vagyoni helyzetét mutatja be.

3.3.8. Eredménykimutatás

Az államháztartási szervezetek gazdálkodásának, tevékenységeinek együttes eredményét, az adott költségvetési évben, pénzforgalomban ténylegesen teljesített, valamint a pénzforgalomban még nem teljesített, de az adott évre járó eredményszemléletű bevételek, valamint az adott évi tevékenységet terhelő költségek/ráfordítások – függetlenül attól, hogy azok pénzforgalomban kiadásként az adott évben vagy az előző évben merültek fel, illetve a következő évben fognak teljesülni.

3.3.9. Kiegészítő melléklet

A kiegészítő melléklet tartalmazza az immateriális javak, tárgyi eszközök, koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök állományának alakulása, az eszközök értékvesztésének alakulása, és a kiegészítő adatokat tartalmazó kimutatásokat.

3.4. A bizonylatok könyvekben történő rögzítésének rendje

Minden gazdasági műveletről, eseményről, amely az eszközök, illetve az eszközök forrásainak állományát vagy összetételét megváltoztatja, bizonylatot kell kiállítani. A gazdasági műveletek folyamatát tükröző összes bizonylat adatait a könyvviteli nyilvántartásokban rögzíteni kell.

A könyvviteli nyilvántartásokba csak szabályszerűen kiállított bizonylat alapján szabad adatokat bejegyezni. Szabályszerű az a bizonylat, amely az adott gazdasági műveletre vonatkozóan a könyvvitelben rögzítendő és a más jogszabályban előírt adatokat a valóságnak megfelelően, hiánytalanul tartalmazza, megfelel a bizonylat

általános alaki és tartalmi követelményeinek, és amelyet – hiba esetén – előírászerűen javítottak.

A főkönyvi könyvelés, az analitikus nyilvántartások és a bizonylatok adatai közötti egyeztetés és ellenőrzés lehetőségét, függetlenül az adathordozók fajtájától, a feldolgozás (kézi vagy gépi) technikájától, logikailag zárt rendszerrel a számlarendben foglaltak szerint kell elvégezni.

A költségvetési számvitelben a költségvetési évre vonatkozó gazdasági események hatását legkésőbb a beszámoló elkészítésének határidejéig lehet elszámolni.

A bevételi és kiadási előirányzatokat, a követeléseket, kötelezettségvállalásokat, más fizetési kötelezettségeket, valamint ezek teljesítését érintő gazdasági események bizonylatainak adatait a költségvetési könyvvitel során vezetett nyilvántartási számlákon, a sajátos elszámolásokat érintő gazdasági események bizonylatainak adatait a pénzügyi könyvvitel során vezetett könyvviteli számlákon a bizonylatok keletkezését, beérkezését követően haladéktalanul nyilvántartásba kell venni, el kell számolni.

3.5. Az eszközök és források minősítési szempontjai

Az eszközöket, mint a nemzeti vagyont nemzeti vagyonba tartozó eszközök és nemzeti vagyonba tartozó forgóeszközök bontásban kell kimutatni.

Az államháztartási szervezeteknek a saját tulajdonában álló, a pénzügyi lízing keretében átvett és a vagyonkezelésbe kapott nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközöket és forgóeszközöket, valamint a beruházások és felújítások értékét kell kimutatni. Ha a tulajdonos a tulajdonában álló eszközre államháztartáson belüli szervezettel vagyonkezelői jogot létesített, az eszközt a mérlegben nem mutathatja ki. Nem lehet kimutatni az eszközök (sem a befektetett, sem a forgóeszközök) között a bérbe vett eszközöket. Ezeket az eszközöket a 0. nyilvántartási számlák számlaosztályában szabad nyilvántartani, a bérbe vett vagy használatra átvett eszközökön végzett beruházási és felújítási munkák értékét a befektetett eszközök között, az adott eszköznek megfelelő csoportnál lehet kimutatni.

A **nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszköz**ként olyan eszközt lehet kimutatni, amelynek az a rendeltetése, hogy a tevékenységet tartósan, legalább egy éven – a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetén a mérleg fordulónapját követő költségvetési éven – túl szolgálja. A nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközök között kell kimutatni az immateriális javakat, a tárgyi eszközöket, a befektetett pénzügyi eszközöket és a koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközöket.

A **nemzeti vagyonba tartozó forgóeszközök** között a tevékenységet az előzőek szerinti időtartamon belül szolgáló eszközöket lehet kimutatni. Az eszközöket rendeltetésük, használatuk alapján kell a nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközök vagy forgóeszközök közé sorolni. Ha az eszközök használata, rendeltetése megváltozik, azok besorolását módosítani kell.

Az **immateriális javakon** belül kell kimutatni az Szt. 25. § (6), (7) és (10) bekezdésében foglaltakkal megegyező tartalommal a vagyoni értékű jogokat és a szellemi termékeket, továbbá az immateriális javak értékhelyesbítését.

A **tárgyi eszközökön** belül kell kimutatni

- a) az Szt. 26. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakkal megegyező tartalommal az ingatlanokat és a kapcsolódó vagyoni értékű jogokat,
- b) az Szt. 26. § (4) és (5) bekezdésében foglaltakkal megegyező tartalommal az Áhsz. 11. § (4) bekezdés szerinti gépeket, berendezéseket, felszereléseket, járműveket,
- c) az Áhsz. 11. § (4) – (6) bekezdés szerinti beruházásokat, felújításokat, és
- d) a tárgyi eszközök értékhelyesbítését.

A befektetett pénzügyi eszközökön belül kell kimutatni a tartós részesedéseket, a tartós hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat és a befektetett pénzügyi eszközök értékhelyesbítését.

A minősítést eszközcsoportonként, illetve eszközönként kell végrehajtani, az állandóan ismétlődő eszközbeszerzéseknél vizsgálni kell az elhasználódás, selejtezés gyakoriságát. Az egyes eszközök minősítését a számviteli bizonylatokon írásban kell rögzíteni.

Nemzeti vagyonba tartozó forgóeszközök között kell kimutatni a készleteket és az értékpapírokat.

A **pénzeszközök** között kell kimutatni a hosszú lejáratú – a mérleg fordulónapját követő költségvetési éven túl lejáró – betéteket, a pénztárat, csekkeket, betétkönyveket, a forintban és devizában vezetett számlákat, továbbá az Áhsz. 49. § szerinti idegen pénzeszközöket.

A **követelések** között az egységes rovatrend szerinti rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon nyilvántartott követeléseket kell kimutatni mindaddig, amíg azokat pénzügyileg vagy egyéb módon nem rendezték, az Áht. 97. §-a szerint el nem engedték vagy behajthatatlan követelésként le nem írták.

A mérlegben a követeléseket költségvetési évben esedékes követelések és költségvetési évet követően esedékes követelések, ezen belül a költségvetési bevételek kiemelt előirányzatai és finanszírozási bevételei szerinti tagolásban kell kimutatni. A mérlegnek a követelések között tartalmaznia kell az Áhsz. 48. § (8) bekezdése szerinti követelés jellegű sajátos elszámolásokat is.

A **követelés jellegű sajátos elszámolások** között kell elszámolni az adott előlegeket, a támogatás, ellátás továbbadása céljából más szervezet fizetési számlájára folyósított összegeket, a más által beszedett, de más szervezetet megillető összegeket, a helyi önkormányzatnál a nettó finanszírozás során a forgótőke elszámolását, a vagyonkezelésbe adó tulajdonosnál, a tulajdonosnál, a tulajdonosi joggyakorló szervezetnél a vagyonkezelésbe adott eszközzel kapcsolatos visszapótlási követelést, a nem társadalombiztosítási pénzügyi alapjait terhelő visszafizetett ellátások megtérítését, a folyósított, megelőlegezett társadalombiztosítási és családtámogatási ellátásokat, gazdasági társaság alapításra, jegyzett tőkéjének emelése esetén a társaságnak ténylegesen átadott eszközöket, valamint a letétre, megőrzésre, fedezetkezelésre átadott pénzeszközöket, biztosítékokat.

Az **egyéb sajátos eszközoldali elszámolások** között kell elszámolni és a mérlegben ilyen elnevezéssel kimutatni a decemberben kifizetett december havi személyi juttatásokat a költségvetési évet követő év január hónapjáig, és az

utalványok, bérletek és más hasonló, készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek nem minősülő eszközök elszámolásait.

A mérlegben az **aktív időbeli elhatárolásokon** belül kell kimutatni az eredményszemléletű bevételek aktív időbeli elhatárolását, a költségek, ráfordítások aktív időbeli elhatárolását és a halasztott ráfordításokat.

A **források** között kell kimutatni a saját tőkét, a kötelezettségeket, az egyéb sajátos forrásoldali elszámolásokat, a kincstári számlavezetéssel kapcsolatos elszámolásokat és a passzív időbeli elhatárolásokat.

A **saját tőkén** belül kell kimutatni a nemzeti vagyon induláskori értékét és változásait, a nemzeti vagyon változásait, az egyéb eszközök induláskori értékét és változásait, a felhalmozott eredményt, az eszközök értékhelyesbítésének forrását és a mérleg szerinti eredményt.

A **kötelezettségek** között az egységes rovatrend szerinti rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon nyilvántartott végleges kötelezettségvállalásokat, más fizetési kötelezettségeket kell kimutatni mindaddig, amíg azokat pénzügyileg ki nem egyenlítették, el nem engedték vagy egyéb módon nem rendezték.

A mérlegben a kötelezettségeket költségvetési évben esedékes kötelezettségek és költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek, ezen belül a költségvetési kiadások kiemelt előirányzatai és finanszírozási kiadások szerinti tagolásban kell kimutatni. A mérleg a kötelezettségek között tartalmazza az Áhsz. 48. § (10) bekezdése szerinti kötelezettség jellegű sajátos elszámolásokat is.

A költségek, ráfordítások **passzív időbeli elhatárolása** között a mérleg fordulónapja előtti időszakot terhelő olyan költségeket, ráfordításokat kell kimutatni, amelyek csak a mérleg fordulónapja utáni időszakban merültek fel, kerülnek számlázásra.

3.6. Jelentős, nem jelentős összegű hiba, a számviteli elszámolás, az értékelés szempontjából lényeges meghatározások, kivételes nagyságú vagy előfordulású bevételek

3.6.1. Jelentős összegű hiba

Jelentős összegű hiba, ha a hiba megállapításának évében, az ellenőrzések során ugyanazon költségvetési évet érintően megállapított hibák, hibahatások együttes (előjeltől független) összege eléri, vagy meghaladja a költségvetési év mérleg főösszegének 2 %-át, vagy – ha a mérleg főösszeg 2 %-a meghaladja a százmillió forintot – a százmillió forintot.

3.6.2. Nem jelentős összegű hiba

Nem jelentős összegű hiba, ha a hiba megállapításának évében, az ellenőrzések során ugyanazon költségvetési évet érintően megállapított hibák, hibahatások együttes (előjeltől független) összege nem éri el az előző pontban szerepeltetett értékhatárt.

3.6.3. Lényeges információk

Lényeges információk azok az információk, amelyek hatását az éves költségvetési beszámolóban és a kiegészítő mellékleteiben be kell mutatni.

3.6.4. Kivételes nagyságú vagy előfordulású bevétel

Kivételes nagyságú bevétel, az egy pénzügyi tranzakció keretében érkezett, az államháztartási szervezet költségvetése eredeti előirányzata főösszegének 40 %-át elérő bevétel. Kivételes előfordulású bevételnek tekintjük, ha egy partnertől a költségvetési év során havonta több alkalommal érkezik bevétel.

4.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

4.1. Ez az együttes utasítás 2020. február 1-én lép hatályba.

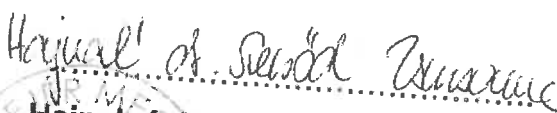
4.2. Hatályát veszti a Fejér a Fejér Megyei Közgyűlés Elnöke és a Fejér Megyei Jegyző 13/2015. (XII. 7.) sz. együttes utasítása.

Székesfehérvár, 2020. január 29.

megyei jegyző jogkörében eljárva:

Dr. Molnár Krisztián
a közgyűlés elnöke

Hajnalné dr. Szecsődi Zsuzsanna
megyei aljegyző

